

### متن پرسش

با عرض سلام خدمت استاد گرامی؛ عذر می‌خواهم سوالی داشتم در مورد ظلم. این که خدا در قرآن ظالمان را لعنت کرده چه طور همیشه با آیه ای که در مورد حضرت آدم آمده که اگر از شجره تناول کنی از ظالمان میشوی یا حضرت علی در دعای کمیل ظلمت نفسی دارن یا در مورد حضرت موسی یا یونس تعبیرات ظلم به کار برده شده چیست و اینکه گفته شده حضرت آدم اول از بهشت هبوط کردن و بعد از سیصد سال خداوند توبه ایشون رو پذیرفت و به مقام خلیفه الهی رسیدن آیا درسته؟ پس مگر نباید همیشه زمین دارای یک خلیفه معصوم حداقل باشه پس فرزندان حضرت آدم در این مدت از چه کسی راهنمایی میخواستن؟

### متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در مورد نزدیکی به شجره، ظلم به معنی ظلم به خود می‌باشد و محرومیت از آن حضور بهشتی؛ شبیه «ظلمت نفسی» در دعای کمیل. و یا احساس ظلمی که انبیاء نسبت به مقامی که باید در محضر حق پاس می‌داشتند، در خود احساس می‌نمودند که این موارد آنان را از عصمت خارج نمی‌کند و «هبوط» بعد از توبه است به همین جهت قرآن می‌فرماید: «فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ» و پس از آن می‌فرماید: «قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۚ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ». و حال در این دنیا چنانچه کسی مقابل شریعت و هدایتی که انکار پیشه کرد، آری! گرفتار آن عذابی که مورد لعن خداوند است، می‌شود. به همان معنایی که بعد از آیه مذکور فرمود: «وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ». موفق باشید